Written by
Sunday, 24 August 2008 14:46 - Last Updated Sunday, 24 August 2008 14:49

கண்போற் காத்தனே - என்னருமபைப்
பெண்ணை நான்தானே
கண்போற் காத்தனே...

மண்ணாய்ப் போன மாப்பிள்ளை
வந்ததால் நொந்தாள் கிள்ளை
மணமக னானவன் - பிணமக னாயினன்
குணவதி வாழ்க்களைவ் - வணமினி ஆவது?
கண்போற் காத்தனே...

சமெ்பொற் சிலை,இக் காலமே
கமைப்பெண் ணாய்ப்போன தாலமே
திலகமோ, குழலில் - மலர்களோ அணியின்
உலகமே வசகைள் - பலவுமே புகலும்
கண்போற் காத்தனே...

பொன்னுடை பூஷணங்கள்
போக்கினா லனேன் திங்கள்!
புகினும் ஓர் அகம் - சகுனம் தீ தனெ
முகமும் கூசுவார் - மகளை ஏசுவார்!
கண்போற் காத்தனே...

தரையிற் படுத்தல் வணேடும்
சாதம் குறைத்தல் வணேடும்
தாலி யற்றவள் - மலே ழுத்திடும்
வலேின் அக்ரமம் - ஞாலம் ஒப்புமோ?
கண்போற் காத்தனே...

வருந்தாமற் கமைப்பெண் முகம்
திருந்துமோ இச் சமுகம்?
மறுமணம் புரிவது - சிறுமைஎன் றறைவது
குறுகிய மதியனெ - அறிஞர்கள் மொழிகுவர்.
கண்போற் காத்தனே...

http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt136